

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. Пазарджик, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и осми януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Мария Кузева
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20215220103134 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Ищецът „Грийн Мастер” ЕООД е предявил против ответника „Див 19” ООД иск за заплащане на сума в общ размер на 8 850.03 лв., от които: 8 760 лв. главница/неизплатено парично задължение за извършено дисковане на 1 460 дка земеделска земя, за което е издадена фактура № 1000000004/27.07.2021 г., и 90.03 лв. лихва за забава за периода от 28.07.2021 г. до 02.09.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски, включително по обезпечаване на бъдещия иск. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът „Див 19“ ООД чрез пълномощника си адвокат Г. оспорва иска като неоснователен. Признава, че с ищеца са имали търговски отношения и извършените от ищеца услуги винаги са заплащани. Оспорва да е възлагал каквито и да е дейности и поръчки на ищеца през 2021 г. Сочи, че в представената от ищеца фактура няма данни с каква техника е извършено дисковането, в кое землище и чия собственост е дискованата земеделска земя. Твърди, че липсват доказателства ищецът да е извършил процесната обработка на земеделска земя, по какъв начин е изчислил единичната цена на декар и възлагането на работата. Сочи, че фактурата е била изпратена по куриер и не е била заплатена от ответника, тъй като не се дължи плащане за нещо, което не е извършено. Поради това фактурата не е била отразена в счетоводството на ответника и не е била декларирана пред НАП, а на ищеца е било изпратено писмо за сторниране на

същата. Моли за отхвърляне на исквете и присъждане на разноските по делото. Ангажира доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Ищецът „Грийн Мастер“ ЕООД в качеството си на доставчик е издал фактура № 1000000004/27.07.2021 г. с получател „Див 19“ ООД с предмет дисковане на 1 460 дка на единична стойност 5 лв. и обща стойност 8 670 лв. с ДДС.

С писмо от 27.08.2021 г. управителят на „Див 19“ ООД е уведомил „Грийн Мастер“ ЕООД, че следва да издаде кредитно известие към фактурата поради непредставяне на пълна счетоводна документация, а именно приемо-предавателен протокол за извършената услуга.

Съгласно приетото по делото заключение на съдебносчетоводната експертиза фактура № 1000000004/27.07.2021 г. е надлежно отразена в счетоводните регистри на ищеца, както и в справката-декларация и дневника на продажбите по ЗДДС за месец юли 2021 г. Фактурата не е отразена в счетоводството на ответника и не е заплатена. Мораторната лихва върху неплатената сума фактурата за периода от 28.07.2021 г. до 02.09.2021 г. е в размер на 90.03 лв. Фактура № 0000000304/27.11.2020 г. на обща стойност 11 088 лв. с включен ДДС е надлежно осчетоводена от ответника на 01.11.2021 г. и е отразена справката-декларация и дневника на продажбите по ЗДДС за месец ноември 2021 г.

В съдебно заседание вещото лице уточни, че съгласно ЗДДС и ППЗДДС данъчните фактури могат да бъдат отразени в регистри по ЗДДС в едногодишен период след датата на тяхното издаване с цел ползване на данъчен кредит. По тази причина фактура № 0000000304/27.11.2020 г. е била осчетоводена от ответника през 2021 г.

Установява се от показанията на свидетеля К.Г.Н. че работи като тракторист в ищцовото дружество. През месеците март-април 2021 г. извършил дисковане на 1 500 дка земеделска земя в с. К. по заявка на „Див 19“ ООД. Дисковането представлявало обработка на земята преди да се засее. Първият път дисковали земята през 2020 г., а през март-април 2021 г. повторили. По време на дисковането имало представител на „Див 19“ ООД, който се казвал Петьо и бил съпруг на собственика на „Див 19“ ООД – Гергана. Той казвал коя клетка трябва да се дискова. Дисковането било извършено с трактор на „Грийн Мастер“ ЕООД, който ношувал в оризарната на „Див 19“ ООД. Те го зареждали с гориво. От 5 години дисковали по заявка на „Див 19“ ООД и през тези години плащането било със закъснение от една година.

Установява се от показанията на свидетеля А.Д.Г. без служебни отношения със страните, че през 2021 г. „Грийн Мастер“ ЕООД извършил дисковане на около 1 500 дка земеделска земя на „Див 19“ ООД, намираща в с. К.. Свидетелят присъствал на разговор между собственика на „Грийн

Мастер“ ЕООД – М.В. и представители на „Див 19“ ООД с имена И. и П. които се разбрали „Див 19“ ООД да зарежда с гориво трактора на „Грийн Мастер“ ЕООД и след като извършат дисковането „Грийн Мастер“ ЕООД да го фактурира, а „Див 19“ ООД да го плати. Дисковането било извършено с трактор с дискова брана на „Грийн Мастер“ ЕООД, управляван от тракториста Кънчо, с когото били от едно село. Тракторът бил в базата на „Див 19“ ООД и той ходил всяка сутрин да дискова. Поне от пет години „Грийн Мастер“ ЕООД дисковали тази земя. През есента на 2020 г. свидетелят балирал слама на същата земя, а след това „Грийн Мастер“ ЕООД я дисковали. През пролетта на 2021 г. я дисковали втори път. През пролетта на 2021 г. свидетелят отишъл до базата на „Див 19“ ООД в с. К., за да си иска парите за балирането и тогава присъствал на разговора, с който уговаряли дисковането.

Установява се от показанията на свидетеля П.И.Г., че работи като организатор производство в „Див 19“ ООД и е съпруг на управителя Г.Г.. Дружеството се занимава с отглеждане на ориз. С „Грийн Мастер“ ЕООД се познавали много добре и имали договорни отношения. През пролетта на 2021 г. „Грийн Мастер“ ЕООД дисковал оризищата на „Див 19“ ООД в с. К.. Дисковането било извършено с трактор на „Грийн Мастер“ ЕООД, а горивото било зареждано от „Див 19“ ООД. Тракторът ношувал в базата на „Див 19“ ООД в с. К. и в базата на „Грийн Мастер“ ЕООД. Единият от трактористите бил собственикът на фирмата, а другият свидетелят К.Г.Н. Всичко, което било извършено от „Грийн Мастер“ ЕООД, било платено. Процесната фактура не била осчетоводена в счетоводството на „Див 19“ ООД, защото не можело да се признае фактура за услуга, която не е извършена. Предишни години между страните имало сключени писмени договори.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предмет на делото са кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 266, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на възнаграждение за извършена работа по договор за изработка и на лихва за забава.

Основателността на исковите предполага съществуване на валидно облигационно правоотношение между страните по договор за изработка и извършване на уговорената работа от изпълнителя.

С оглед съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът приема, че през 2021 г. между страните е било валидно учредено облигационно правоотношение по договор за изработка с предмет – дисковане на земеделска земя (оризища) в с. К.. Уговорката е била постигната през пролетта на 2021 г., като „Грийн Мастер“ ЕООД е бил представляван лично от управителя М.А.В. а „Див 19“ ООД – от управителя И.А.А. когото свидетелят Г. назова със собствено име Иво, и от свидетеля П.И.Г., който е съпруг на другия управител Г.Д.Г. и работи в дружеството на длъжност

„организатор производство“. Договорът за изработка е консенсуален и неформален, поради което за действителността му не е необходимо спазване на писмена или друга форма. Ето защо постигането на устна уговорка между страните е достатъчно, за да се счете, че договорът е сключен. Доколкото се касае за търговска сделка, сключена между търговци, които при това се намират в трайни търговски отношения, по отношение на цената следва да се приложи по аналогия разпоредбата на чл. 326, ал. 2 от ТЗ, съгласно която ако цената не е определена и не е уговорено как ще бъде определена, се смята, че страните са се съгласили с цената, която обикновено се плаща по време на сключването на продажбата за същия вид стока при подобни обстоятелства.

Също от показанията на разпитаните по делото свидетел се установява, че възложената работа е била извършена от изпълнителя „Грийн Мастер“ ЕООД. Дискована е площ от около 1 500 дка в рамките на около 20 дни през месеците март и април 2021 г. Дисковането е извършено с техника на „Грийн Мастер“ ЕООД от негов служител – свидетеля Н., в присъствие на представител на „Див 19“ ООД – свидетеля П.И.Г. и по негови указания. Горивото за трактора е осигурявано от възложителя „Див 19“ ООД съгласно постигнатата уговорка. Тракторът преимуществено нощувал в базата на възложителя. В тази насока са преди всичко събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетелите Н. и Г., които са непосредствени, логични, последователни, детайлни и еднопосочни, поради което съдът ги възприема изцяло. Дори и показанията на свидетеля Н. да се поставят под съмнение с оглед обстоятелството, че се намира в служебни отношения с ищеца, то няма причина да не бъдат приети за достоверни показанията на свидетеля Г., които са обективни и незаинтересовани, не се опровергават от никакви други доказателства по делото и са в синхрон с показанията на свидетеля Н.. Най-вече достоверността на показанията на свидетелите, ангажирани от ищеца, се извежда от факта, че свидетелят на ответната страна П.И.Г. потвърди изцяло и в детайли техните показания, в т.ч. че през пролетта на 2021 г. „Грийн Мастер“ ЕООД е извършил дисковане на земеделска земя на „Див 19“ ООД в с. К..

Извършването на уговорената работа съгласно чл. 264, ал. 1 от ЗЗД задължава възложителя да приеме работата и да заплати възнаграждение на изпълнителя с оглед чл. 266, ал. 1 от ЗЗД. За приемането на работата законът не изисква спазване на определена форма, нито по делото има данни страните да са установили такава. Не е необходимо и съставяне на приемопредавателен протокол, каквото искане е направил възложителят с писмо от 27.08.2021 г. С това писмо ответникът не е отрекъл сключването на договор за изработка с ищеца, нито извършването на работата, а единствено е изискал представяне на документи, удостоверяващи свършената работа.

Обстоятелството, че ответникът не е отразил в счетоводството си издадената от ищеца фактура няма отношение към факта на извършване на услугата, а единствено към редовното водене на счетоводните книжа на ответника и разчетите му с бюджета. При това по делото се установи чрез

заклучението на съдебносчетоводната експертиза, че ответното дружество има практика да осчетоводява фактурите, по които е получател, не в данъчния период, през който са издадени, а в рамките на някой от следващите дванадесет данъчни периода, каквато възможност дава чл. 75, ал. 2 от ЗДДС с цел приспадане на данъчен кредит. В този смисъл е констатацията на вещото лице по отношение на предходно издадената от ищеца фактура № 0000000304/27.11.2020 г., която ответникът е осчетоводил едва на 01.11.2021 г.

Ответникът не твърди, нито ангажира доказателства да е заплатил на ищеца извършената от него работа, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца възнаграждение за извършената работа, обективизирана във фактура № 1000000004/27.07.2021 г. Възнаграждението следва да бъде определено по преценка на съда с оглед разпоредбата на чл. 162 от ГПК, тъй като искът е установен в своето основание. Между страните са установени трайни търговски отношения, като фактурираната в процесната фактура и във фактура № 0000000304/27.11.2020 г. единична цена за услугата „дисковане“ е 5 лв./дка без ДДС. Поради това съдът приема, че дължимото възнаграждение за дисковане на 1 460 дка земеделска земя е в размер на 8 760 лв. с ДДС, която сума следва да бъде присъдена в полза на ищеца.

Ответникът е имал задължение да заплати извършената работа при приемането ѝ, а няма данни това да е сторено, поради което същият е изпаднал в забава и съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗЗД дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва, което за заявления от ищеца период от 28.07.2021 г. до 02.09.2021 г. възлиза на 90.03 лв. според заключението на съдебносчетоводната експертиза.

По изложените съображения съдът намира предявените искове за основателни, поради което следва да бъдат уважени изцяло, а в тежест на ответника на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК да се възложат разноските по делото, в т.ч. по обезпечаване на бъдещия иск съгласно т. 5 от ТР № 6/2013 г. по тълк.д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Див 19“ ООД, ЕИК 205524910, седалище и адрес на управление: с. К., общ. Септември, ул. „Седма“ № 22, представлявано от управителите Г.Д.Г. и И.А.А. – заедно и поотделно, да заплати на „Грийн Мастер“ ЕООД, ЕИК 202846766, седалище и адрес на управление: с. Варвара, общ. Септември, ул. „Двадесет и седма“ № 17, представлявано от управителя М.А.В. на основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД сумата от 8 760 лв., представляваща главница – неизплатено парично задължение за извършено

дисковане на 1 460 дка земеделска земя, за което е издадена фактура № 1000000004/27.07.2021 г., и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от 90.03 лв., представляваща лихва за забава за периода от 28.07.2021 г. до 02.09.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 02.09.2021 г., до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „Див 19” ООД, ЕИК 205524910, седалище и адрес на управление: с. К., общ. Септември, ул. „Седма“ № 22, представлявано от управителите Г.Д.Г. и И.А.А. – заедно и поотделно, да заплати на „Грийн Мастер“ ЕООД, ЕИК 202846766, седалище и адрес на управление: с. Варвара, общ. Септември, ул. „Двадесет и седма“ № 17, представлявано от управителя М.А.В. на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК разноските по делото за държавна такса в размер на 400.40 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 936 лв. и депозит за вещо лице в размер на 150 лв., както и разноските по обезпечаване на бъдещ иск по ч.гр.д. № 2844/2021 г. по описа на Районен съд – Пазарджик, както следва: държавна такса в размер на 45 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 468 лв.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____